

Uit een werk van de heilige bisschop Cyprianus († 258) *

In ons gebed vragen en zeggen wij :
'Geef ons heden ons dagelijks brood' (Mat. 6,11).
Dit kan zowel geestelijk als letterlijk worden opgevat,
omdat beide opvattingen,
voor God, tot heil dienen.
Want brood des levens is Christus,
en dit brood is niet van allen,
maar van ons.
En zoals wij Hem « onze Vader » noemen,
omdat Hij voor hen
die begrijpen en geloven Vader is,
zo ook noemen wij Hem « ons brood »,
omdat Christus voor ons,
die zijn lichaam aanraken, brood is.

Wanneer Hij nu zegt,
dat al wie eet van zijn brood,
in eeuwigheid zal leven,
is het enerzijds duidelijk dat zij leven,
die zijn lichaam aanraken
en de eucharistie krachtens recht van gemeenschap ontvangen,
anderzijds moet men vrezen en bidden,
dat niemand doordat hij wordt uitgesloten
en van Christus' lichaam gescheiden,
verwijderd blijft van het heil,
want zelf dreigt Hij met de woorden :
Als gij het vlees van de Mensenzoon niet eet
en zijn bloed niet drinkt,
hebt gij het leven niet in u (Joh. 6,53).
En daarom bidden wij,
dat ons brood, dat is Christus,
ons dagelijks gegeven wordt,
dat wij in Christus verblijven
en leven van zijn heiliging
en zijn lichaam ons niet verwijderen.
Na de steun van voedsel
vraagt men ook vergiffenis van zonde,
opdat wie door God gevoed wordt,
in God kan leven,
en dat niet alleen
voor het tegenwoordige en tijdelijke leven,
maar ook voor het eeuwige wordt gezorgd.

* Cyprianus, Het gebed des Heren 18.22 (3° e.) Brugge, DDB 1964, 60-61. 63-64. (*bij Mat.6, 7-15*)